

SU SİYASETTİR

Nevzat ERDOĞAN*

Ankara’da 2003 senesi Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinin(TOBB) salonunda bir toplantı yapılacağını öğrendim. Toplantının konusu *Süleyman DEMİREL ile Söyleşi*.

Bir arkadaşımın ısrarı üzerine birlikte gittik toplantıya. Salon kalabalık herkes oturmuş Sayın DEMİREL’in salona gelmesi bekleniyor. Kürsü de 2 kırmızı koltuk yer almakta. Salonda yapılan anonsta söyleşinin soru cevap şeklinde yapılacağı sayın DEMİREL’in buradan başka bir toplantıya gideceği, zamanının az olduğu bu nedenle katılımcıların sorularını dağıtılacak kağıtlara yazmaları, bunların incelenerek seçilecek bir sorunun DEMİREL’e yöneltileceği duyurusu yapıldı.

Birer kağıt dağıtıldı, masalarda herkes DEMİREL’e soracağı soruyu yazmakla meşgul. Beraber toplantıya gittiğimiz arkadaşım da bir kağıt almış yanıma geldi :

- bir soruda biz yazalım dedi.

Ben:

“ gerek yok kardeşim bu dar zamanda ne sorusu soralım” dedim. Ama bir soru da biz yazdık.

Apar topar soru kağıtları toplandı. Az sonra sorulacak sorunun belirlendiği anonsu yapıldı. Kulağımıza inanamadık sorulacak soru okunduğunda bizim soru olduğunu gördük. Yazdığımız soru şöyle idi;

-Sayın DEMİREL siz ülkemizde su konusunda da siyaset konusunda da en üst makamlara gelmiş birisiniz. Size göre bu ülke için su mu siyaset mi önemli ?

Bu arada Sayın DEMİREL salona giriş yaptı ve geçti oturdu kırmızı koltuğa. Karşısındaki koltuğa ise soruyu soracak yetkili geçti. Soruyu aynen okudu.

DEMİREL bir sağa baktı bir sola baktı, biraz geriye kaykıldı ve başladı konuşmaya;

“ Bu soru çok güzel bir soru, hem de cevabı içinde. Su mu siyaset mi diyorsunuz. Ben de diyorum ki su siyasettir. Ne demek istediğimi size en başından anlatayım. Ben Isparta’nın İslam köyünde hayvanlarını otlatan bir çocuktum. Küçük yaşında hayvan otlattığım için adıma **Çoban Sülü** dediler. Ben bu adı çok sevdim ve memnuniyetle kabul ettim.

O yaşında hayvanların peşinde gezerken susuzluktan çatlamış topraklara bakar bunun bir çaresi olmalı, diye düşünürdüm. Eve gelir büyüklerime bunları sorardım. Onlarda bana toprağın susuzluktan dolayı çatladığını anlatırdı.

Kafama koymuştum okuyup bu çatlayan topraklara su getirecektim. Aradan yıllar geçti Ortaokulu, liseyi bitirdim ve İstanbul Teknik Üniversitesinin Mühendislik Fakültesine girdim. Üniversiteyi bitirdim İnşaat Mühendisi oldum ve yine sordum büyüklerime;

Ben çatlak topraklara su getireceğim ne yapmam gerek?

Bana su ile ilgili bir daireye girmemi önerdiler. Genç bir Mühendis olarak Devlet Su İşlerine girdim, projeler ürettim ama baktım projeler üretmek yeterli değil. Bu projeleri gerçekleştirmek için para gerekiyordu ve para bulmak için de birilerine bu projeleri kabul ettirmeliydim. Yine sordum büyüklerime projeler ürettim ama uygulayamıyorum. Şimdi ne yapmalıyım? “Suyun başına geçmen gerek” dediler ve ben 30 yaşında DSİ Genel Müdürü oldum. Suyun başına geçmiştim. Anlattım projelerimi ve bütçeden paralar ayrılmaya başlandı. Ama gördüm ki Genel Müdür olmakta yetmiyor, sulama işleri daha çok para

* Ziraat Yüksek Mühendisi

gerektiriyordu, yine gittim büyüklerime Genel Müdür oldum ama yine çatlayan topraklara yeterli hizmeti veremiyorum şimdi ne yapayım dedim. “Siyaset yap” dediler ve ben parti kurdum, Genel Başkan oldum, Başbakan oldum. Sulama tesisleri yaptık, barajlar yaptık ve benim adım bu sefer **Barajlar Kralı** oldu. Bu adıma da çok sevdim.

Bu arada güzel sözlerde söyledim. Bir seferinde Ankara’da Atatürk spor salonunda kalabalık bir kongremiz var. Kürsü de konuşurken yanıma Genel Başkan Yardımcısı arkadaşım geldi : “efendim solcular grup halinde yürüyüşe geçmişler kongreyi basmaya geliyorlarmış “ dedi. Ben bir an konuşmamı kestim arkadaşımı dinledim, ama mikrofonun açık olduğunu unutmuşum. Bırakın yürüsünler yollar yürümekle aşınmaz lafını burada söyledim. Bütün salon duymuştu. Aradan yıllar geçti ve benim yeni adım **Baba** oldu. Bu adı da çok sevdim. Şimdi de sözümün sonuna geldim. Size tekrar diyorum ki su siyasettir. Bu ülkede bir karış çatlak toprak kalmaması için bu siyaset sürmelidir. Soruyu soranlara teşekkür ediyorum.” dedi ve kürsüden indi.

Salondan büyük bir alkış tufanıyla uğurlandı. Ben de çok hoşnut olmuşum soruyu sorduğum için.